

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-173/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 133 ΕΚ — Συμφωνία συνεργασίας ΕΟΚ-Αλγερίας — Περιβαλλοντική εισφορά επί των εγκατεστημένων στο έδαφος της Σικελίας αγωγών αερίου — Επιβάρυνση αποτελέσματος ισοδύναμου προς τελωνειακό δασμό)

(2007/C 183/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και J. Hottiaux)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και A. Cingolo, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 23, 25, 26 και 133 ΕΚ και των άρθρων 4 και 9 της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλγερίας, η οποία υπογράφηκε στις 26 Απριλίου 1976 και εγκρίθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2210/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/10, σ. 3) — Εθνική νομοθεσία που επιβάλλει περιβαλλοντική εισφορά («tributo ambientale») επί των αγωγών αερίου που είναι εγκατεστημένοι εντός των ορίων της Περιφέρειας της Σικελίας

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, έχοντας θεσπίσει περιβαλλοντική εισφορά που πλήττει το μεδάνιο αλγερινής προέλευσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 133 ΕΚ καθώς και από το άρθρο 9 της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλγερίας που υπογράφηκε στις 26 Απριλίου 1976 και εγκρίθηκε από την Κοινότητα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2210/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 25.6.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2007 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Armin Häupl κατά Lidl Stiftung & Co. KG.

(Υπόθεση C-246/05) ⁽¹⁾

(Δίκαιο των σημάτων — Άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως του σήματος — Έννοια της «ημερομηνίας κατά την οποία έληξε η διαδικασία της καταχώρισης»)

(2007/C 183/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Armin Häupl

κατά

Lidl Stiftung & Co. KG.

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Oberster Patent- und Markensenat — Ερμηνεία των άρθρων 10, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Απουσία ουσιαστικής χρήσεως σήματος — Λόγοι μη αναγόμενοι στην επιχείρηση, οι οποίοι την εμποδίζουν να ανοίξει σούπερ μάρκετ στην ημεδαπή, όταν η συνήθης στρατηγική της συνίσταται στη διάθεση των προϊόντων που φέρουν το εν λόγω σήμα αποκλειστικά από τα δικά της σούπερ μάρκετ — Έννοια της ημερομηνίας κατά την οποία έληξε η διαδικασία της καταχώρισης

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Η «ημερομηνία κατά την οποία έληξε η διαδικασία της καταχώρισης», κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων οδηγίας, πρέπει να καθορίζεται σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τους κανόνες της διαδικασίας καταχώρισεως που ισχύουν στο κράτος αυτό.

2) Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποτελούν «νόμιμη αιτία για τη μη χρήση» ενός σήματος τα εμπόδια που παρουσιάζουν άμεση σχέση με το σήμα αυτό, καθιστώντας τη χρήση του αδύνατη ή παράλογη, και που είναι ανεξάρτητα από τη θέληση του δικαιούχου του εν λόγω σήματος. Στο αιτούν δικαστήριο αναπόκειται να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης υπό το πρίσμα των ενδείξεων αυτών.

(¹) ΕΕ C 193 της 6.8.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2007 [αίτηση του Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ποινική διαδικασία κατά Omni Metal Service

(Υπόθεση C-259/05) (¹)

(Κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 — Απόβλητα — Καλώδια συγκεείμενα από χαλκό και πολυβινυλοχλωρίδιο (PVC) — Εξαγωγή προς την Κίνα για σκοπούς αξιοποίησής τους — Κωδικός GC 020 — Μικτό απόβλητο — Συνδυασμός δύο ουσιών απανωσών στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων — Ο εν λόγω κατάλογος δεν περιλαμβάνει το ως άνω μικτό απόβλητο — Συνέπειες)

(2007/C 183/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank te Rotterdam

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Omni Metal Service

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Rechtbank te Rotterdam — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους από αυτήν (ΕΕ L 30, σ. 1) — Υπολείμματα καλωδίων διαμέτρου 15 cm αποτελούμενα από διαφορετικές ύλες που πρέπει ή δεν πρέπει να θεωρούνται ως ηλεκτρονικά θραύσματα υπό την έννοια του κωδικού GC 020 του πράσινου καταλόγου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του εν λόγω κανονισμού — Δυνατότητα μεταφοράς των απορριμμάτων αυτών χωρίς διαδικασία κοινοποίησης ή χωρίς να υπάρχει ανάγκη χωριστής μεταφοράς τους

Διατακτικό της απόφασης

1) Ο κωδικός GC 020 του πράσινου καταλόγου αποβλήτων, ο οποίος απαντά στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους από αυτήν, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001, έχει την έννοια ότι καλύπτει σύρματα καλωδιώσεως μόνον εφόσον αυτά προέρχονται από ηλεκτρονικούς εξοπλισμούς.

2) Ο κανονισμός 259/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2557/2001, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι συγκεκριμένο σύνθετο απόβλητο συνδυάζει δύο υλικά απαντώντα, αμφότερα, στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού δεν έχει ως συνέπεια ότι το θεσπιζόμενο δυνάμει του κανονισμού καθεστώς, όσον αφορά τα απαντώντα στο εν λόγω κατάλογο απόβλητα, εφαρμόζεται έναντι του συνθέτου αυτού αποβλήτου.

(¹) ΕΕ C 243 της 1.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-342/05) (¹)

(Παράβαση κράτους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα — Θήρα του λύκου)

(2007/C 183/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: E. Bygglin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 12, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Κυνήγι του λύκου